

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat de handelwijze van het arrondissementsparket te Den Haag naar aanleiding van verzoekers aangifte eventuele strafvervolging van de verdachte ernstig heeft gecompliceerd.

Ook klaagt verzoeker erover dat het arrondissementsparket te Den Haag na een gesprek op 27 april 2007 over verzoekers aangifte van 5 mei 2004 niet meer van zich heeft laten horen.

Beoordeling

Algemeen

1. Verzoeker is eigenaar van het bedrijf D. BV te Den Haag. Begin mei 2004 constateerde verzoeker dat een onbekende van buitenaf zich toegang had verschaft tot het computersysteem van zijn bedrijf. Verzoeker heeft zich terstond tot de politie gewend voor het doen van aangifte.

2. Op 25 juni 2004 ontving verzoeker een brief van de officier van justitie met de mededeling dat het opsporingsonderzoek onvoldoende aanknopingspunten had opgeleverd en dat de zaak om die reden was geseponeerd.

3. Verzoeker heeft vervolgens een beklag ingediend bij het gerechtshof te Den Haag ingevolge artikel 12 van het Wetboek van Strafvordering (Sv) (zie Achtergrond).

Bij beschikking van 7 juli 2005 heeft het gerechtshof te Den Haag het beklag gegrond verklaard en een gerechtelijk vooronderzoek gelast.

4. Bij e-mailbericht van 13 maart 2007 wendde verzoeker zich voor de eerste maal tot de Nationale ombudsman met een klacht over de onvoldoende voortvarende wijze waarop de officier van justitie gevolg had gegeven aan de beschikking van 7 juli 2005.

De Nationale ombudsman heeft deze klacht op 2 april 2007 onder de aandacht gebracht van het arrondissementsparket te Den Haag.

Op 27 april 2007 vond een gesprek plaats tussen de officier van justitie en verzoeker.

5. Het gerechtelijk vooronderzoek is geopend op 8 mei 2007.

6. Bij brief van 25 april 2008 liet de officier van justitie verzoeker weten dat het gerechtelijk vooronderzoek inmiddels was afgerond en dat het nu aan de officier van justitie was om een (nieuwe) vervolgingsbeslissing te nemen.

7. Op 29 oktober 2008 liet verzoeker de Nationale ombudsman telefonisch weten dat de officier van justitie de zaak begin augustus 2008 opnieuw had geseponeerd.

I. Ten aanzien van de handelwijze naar aanleiding van de aangifte

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat de handelwijze van het arrondissementsparket te Den Haag naar aanleiding van zijn aangifte eventuele strafvervolging van de verdachte ernstig heeft gecompliceerd.

2. Ter onderbouwing van dit klachtonderdeel voerde verzoeker in zijn e-mailbericht van 13 maart 2007 onder meer het volgende aan:

"Ik heb 5 mei 2004 namens mijn bedrijf D. BV aangifte gedaan wegens computervredebreuk ofwel digitale inbraak op ons computersysteem van buitenaf. Het opnemen van de aangifte verliep al heel moeizaam omdat niemand begreep waar ik het over had.

Wij hebben zelf bewijsmateriaal verzameld dat leidde naar een rancuneuze ex-werknemer. Voor een min-of-meer deskundige is dit bewijsmateriaal makkelijk te interpreteren. Dit bewijsmateriaal hebben wij aan de rechercheur die het PV opmaakte overhandigd. Vervolgens kregen wij (...) een brief van het arrondissementsparket met de mededeling dat de zaak geseponeerd was wegens gebrek aan bewijs. De motivatie hiervoor (in het dossier bij justitie) klopte helemaal niet, vermeldde onjuistheden en was meer het gevolg van onkunde bij de betreffende 'specialisten', die ook niet voldoende van deze materie blijken te weten.

Ik heb hierop bezwaar aangetekend waarna de zaak op 06-04-2005 opnieuw is voorgekomen om mijn klacht m.b.t het seponeren te behandelen. Hierbij was de verdachte ook opgeroepen.

Vervolgens is naar aanleiding van deze zitting door de advocaat-generaal geconcludeerd tot gegrond verklaring van mijn beklag en gelast 'tot vervolging van beklaagde'.

En toen werd het stil. Heel erg stil, en 09-01 jl heb ik daarom zelf bij justitie in Den Haag geïnformeerd hoe het ervoor stond. Het antwoord dat ik kreeg (...) heeft mijn vertrouwen in de rechtsstaat behoorlijk doen afnemen; de zaak was 'zoek', het dossiernummer kwam niet meer voor, niemand wist hoe het zat en bij wie ik moest zijn, ik ben talloze malen van het kastje naar de muur gestuurd en uiteindelijk heb ik een brief aan de hoofdofficier van Justitie gestuurd.

Daarop kreeg ik op 25 januari jl. een ontvangstbevestiging dat mijn verzoek door is gestuurd naar team Haaglanden-Zuid binnen het arrondissementsparket (...).

En dat is het laatste wat ik heb vernomen en daarom heb ik mij uiteindelijk tot de Nationale Ombudsman gewend, want ik geloof echt dat justitie niet bij machte is om haar plicht te vervullen in deze.

Door de tijd die inmiddels verstreken is, is de kennis over deze zaak bij belangrijke betrokken partijen (de [ex-]werkgever waar beklagde werkzaam was -hij is daar op de dag dat wij werkgever confronteerden met de feiten op staande voet ontslagen- en waarvandaan hij het feit heeft gepleegd, een klant van die werkgever wiens computernetwerk daarvoor door beklagde misbruikt is) allang weggeëbd, de betrokken internet provider die een deel van bewijsmateriaal heeft aangeleverd maar dat nu niet meer heeft, enz.

Dankzij het falen van justitie."

3.1. In reactie op de klacht van verzoeker gaf de minister van Justitie bij brief van 19 februari 2008 te kennen dat de zaak van verzoeker door het Openbaar Ministerie niet met de vereiste voortvarendheid was behandeld, waardoor het onderzoek vertraging had opgelopen.

3.2. Bij de reactie van de minister van Justitie was als bijlage gevoegd een ambtsbericht van 7 februari 2008 van de hoofdofficier van justitie te Den Haag. Hierin werd het volgende chronologisch overzicht gegeven:

"Op 4 mei 2004 heeft dhr. V. aangifte gedaan. Naar aanleiding daarvan is een verdachte gehoord op 14 mei 2004. Tevens is er onderzoek gedaan door een materiedeskundige van de politie Haaglanden. Het Openbaar Ministerie heeft vervolgens op 9 juni 2004 besloten tot sepot van de zaak wegens gebrek aan bewijs.

Op 17 augustus 2004 heeft dhr. V. een 12 Sv procedure gestart. De Advocaat-generaal heeft geconcludeerd tot gegrondverklaring van de klacht en bij beschikking van 7 juli 2005 heeft het Hof de klacht gegrond verklaard en geoordeeld dat er een gerechtelijk vooronderzoek dient te worden gestart met als doel meer duidelijkheid te verkrijgen omtrent het incident.

De officier van justitie heeft deze beschikking van de Advocaat-generaal ontvangen op 24 augustus 2005. De officier van justitie heeft vervolgens de Advocaat-generaal bericht dat de beschikking niet duidelijk maakt op welke vraag een gerechtelijk vooronderzoek antwoord zou moeten geven. Ook de politiedienst, die op verzoek van de officier van justitie eind 2005 de zaak in eerste aanleg heeft onderzocht, had een onvoldoende helder beeld van wat er nog meer kon worden onderzocht. Gelet op deze onduidelijkheid had de officier van justitie het Hof moeten berichten dat er geen reden was om een gerechtelijk vooronderzoek te openen omdat er niet meer duidelijkheid kon worden verschaft. De officier van justitie heeft dit echter verzuimd en heeft de zaak aan zijn aandacht laten

ontsnappen.

In januari 2007 heeft dhr. V. (...) zich schriftelijk gewend tot de hoofdofficier van justitie. Hij ontving de ontvangstbevestiging op 25 januari 2007. De brief is waarschijnlijk in het ongereede (...) geraakt en bleef onbeantwoord. Als gevolg daarvan heeft dhr. V. op 13 maart 2007 contact opgenomen met de Nationale ombudsman.

Het klachtdossier V. (...) is op 19 maart 2007 ontvangen door de behandelend officier van justitie, vermoedelijk om de brief van dhr. V gericht aan de hoofdofficier van januari 2007 te beantwoorden. Op 29 maart 2007 heeft de behandelend medewerker van de Nationale ombudsman telefonisch contact gezocht met de contactpersoon voor de klachten van het arrondissementsparket.

Op 3 april 2007 heeft de medewerker van de Nationale ombudsman een setje stukken gefaxt naar een ander intern faxnummer van het arrondissementsparket dan door de contactpersoon eerder werd opgegeven. Op 11 april zijn de stukken verzonden aan een medewerker binnen het parket belast met behandeling klachten van de Nationale ombudsman. Deze herinnerde de officier van justitie opnieuw aan de zaak en nam de te ondernemen vervolgacties met hem door.

De betrokken officier van justitie heeft dhr. V. op 27 april 2007 in een persoonlijk onderhoud laten weten dat naar zijn opvatting dhr. V. terecht klaagt over de afhandeling van zijn aangifte maar dat hij eveneens inschat dat, welk vervolgonderzoek ook wordt ingesteld, de zaak nooit rond zal komen.

Op 8 mei 2007 is een gerechtelijk vooronderzoek geopend door de rechter-commissaris. Inmiddels is een politiemans gehoord, zijn nadere computerdisks opgevraagd en is op 04 januari 2008 een deskundige benoemd. Op 15 juni 2007 heeft de officier van justitie contact gehad met de Nationale ombudsman en is deze geïnformeerd over de stand van zaken. Op 13 juli 2007 heeft de Nationale ombudsman schriftelijk laten weten de klacht van de heer V. niet verder te behandelen.

Op 1 november 2007 klaagt dhr. V. opnieuw bij de Nationale ombudsman over het uitblijven van resultaten nadat de politie tweemaal contact met hem heeft gehad zonder dat het tot een inhoudelijk contact heeft geleid. Sindsdien heeft hij niets meer vernomen.

De zaak is in onderzoek bij de rechter-commissaris en in dit kader worden thans onderzoek activiteiten uitgevoerd. Dhr. V. en het openbaar ministerie zullen eerst de resultaten van dat onderzoek moeten afwachten, alvorens een beslissing over het vervolgtraject kan worden genomen."

3.3. Bij de reactie van de minister van Justitie was ook als bijlage gevoegd een brief van 22 april 2008 (verzonden op 25 april 2008) van de fungerend hoofdofficier van justitie aan verzoeker. In dit tussenbericht verstreekte de hoofdofficier van justitie verzoeker de

volgende informatie:

"...Op 16-04-2008 bent u telefonisch door officier van justitie S. geïnformeerd over de laatste stand van zaken van uw klacht (...) c.q. het gerechtelijk vooronderzoek (...) door de rechter-commissaris. Voor de volledigheid ontvangt u hierbij de informatie in een tussenbericht.

Op 27 april 2007 heeft de officier van justitie u in een persoonlijk onderhoud laten weten dat naar zijn opvatting u terecht klaagt over de afhandeling van uw aangifte maar dat hij ermee rekening houdt dat, welk vervolgonderzoek ook wordt ingesteld, de zaak mogelijk nooit rond zal komen.

Op 8 mei 2007 is een gerechtelijk vooronderzoek geopend door de rechter-commissaris. Op 15 juni 2007 heeft de officier van justitie contact gehad met de Nationale ombudsman en heeft deze geïnformeerd over de stand van zaken. Een toentertijd betrokken politieman is gehoord, er zijn nadere computerdisks opgevraagd en op 04 januari 2008 is een deskundige benoemd.

Het gerechtelijk vooronderzoek is inmiddels afgerond en de rechter-commissaris zal de resultaten van het onderzoek naar verwachting begin mei 2008, aan de officier van justitie bekend maken.

De officier van justitie neemt vervolgens op basis van het onderzoek een beslissing over het al dan niet verder vervolgen van de verdachte in deze zaak."

Beoordeling

4. Het vereiste van rechtszekerheid houdt onder meer in dat bestuursorganen gevolg geven aan rechterlijke uitspraken.

5. Verzoeker deed begin mei 2004 aangifte vanwege computervredesbreuk. Nadat de politie een verdachte had gehoord en een materiedeskundige van de politie onderzoek had gedaan, liet de officier van justitie verzoeker ruim een maand na de aangifte weten dat het opsporingsonderzoek werd beëindigd omdat het onvoldoende bewijs had opgeleverd. Naar aanleiding van een vervolgens door verzoeker ingediend klaagschrift ex artikel 12 Sv gelastte het gerechtshof te Den Haag op 7 juli 2005 dat alsnog een gerechtelijk vooronderzoek diende te worden gestart.

6. Na ontvangst van de beschikking van het gerechtshof, eind augustus 2005, heeft de officier van justitie weliswaar de advocaat-generaal bij het gerechtshof meegedeeld uit de beschikking niet op te kunnen maken op welke vraag een gerechtelijk vooronderzoek antwoord zou moeten geven, maar overigens heeft de officier van justitie de zaak aan zijn aandacht laten ontsnappen. Pas kort nadat de zaak door tussenkomst van de Nationale

ombudsman begin april 2007 opnieuw onder de aandacht van de officier van justitie was gebracht, werd op 8 mei 2007 alsnog een gerechtelijk vooronderzoek gestart.

Medio april 2008 werd het gerechtelijk vooronderzoek afgerond.

In de tussenliggende periode is een politieambtenaar gehoord, zijn nadere computerdisks opgevraagd en werd een deskundige benoemd.

7. Door na ontvangst van de beschikking van het gerechtshof in augustus 2005 pas bijna twee jaar later uitvoering te geven aan de in de beschikking neergelegde opdracht, is het arrondissementsparket te Den Haag nalatig geweest uitvoering te geven aan deze rechterlijke uitspraak en heeft daarmee het vereiste van rechtszekerheid geschonden.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

II. Ten aanzien van de informatieverstrekking

Bevindingen

1. Ook klaagt verzoeker erover dat het arrondissementsparket te Den Haag niets meer van zich heeft laten horen na het gesprek dat hij op 27 april 2007 met de officier van justitie voerde over zijn aangifte van 5 mei 2004.

2. Ter onderbouwing van dit klachtonderdeel voerde verzoeker in zijn e-mailbericht van

1 november 2007 onder meer het volgende aan:

"... heb ik op 27-04 jl. een gesprek gehad met de verantwoordelijke officier van justitie (...). Hij heeft daarbij toegezegd de zaak z.s.m. weer vlot te trekken en een onderzoek te starten m.b.t. het door mij aangeleverde bewijsmateriaal.

Daarna ben ik alleen 2 keer door een rechercheur (...) van een politiebureau hier in de buurt gebeld; de eerste keer om een afspraak te maken (op 15-05 jl) zodat ik mijn verhaal kon doen, want ze wisten nergens van en alles moest dus opnieuw opgestart worden van voren af aan. De tweede keer werd door diezelfde rechercheur de afspraak afgezegd, omdat een collega die erbij zou zijn op vakantie bleek te zijn en zij zelf een ME oefening bleek te hebben. Daarna heb ik helemaal niets meer vernomen. (...)."

3. In zijn brief van 19 februari 2008 waarmee de minister van Justitie reageerde op de klacht van verzoeker ging de minister niet specifiek in op dit klachtonderdeel.

Beoordeling

4. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien.

5. Het staat vast dat verzoeker op 27 april 2007 een gesprek had met de behandelend officier van justitie. Op 16 april 2008 vond vervolgens opnieuw een telefoongesprek plaats tussen verzoeker en de behandelend officier van justitie. Hierin deed de officier van justitie verslag van de na 27 april 2007 verrichte opsporingsactiviteiten

De omstandigheid dat het onderzoek werd hervat naar aanleiding van het beklag van verzoeker, het tijdsverloop vanaf het moment dat de officier van justitie te Den Haag bekend was geworden met de beschikking van het gerechtshof in deze kwestie, het schriftelijke verzoek om aandacht van verzoeker in januari 2007 en de interventie van de Nationale ombudsman in het voorjaar van 2007, hadden voor de officier van justitie aanleiding moeten zijn om verzoeker na het gesprek eind april 2007 eerder dan is gedaan op de hoogte te stellen van de actuele stand van zaken.

Door dit - op tien dagen na - pas een jaar later te doen, is het arrondissementsparket te Den Haag ernstig tekortgeschoten waar het betreft de informatieverstrekking aan verzoeker.

Ook op dit onderdeel is de gedraging niet behoorlijk.

Slotbeschouwing

Verzoeker heeft als ondernemer in mei 2004 aangifte bij de politie gedaan van computerfraude gepleegd door een voormalig werknemer. Deze aangifte is niet correct verwerkt en uiteindelijk heeft verzoeker via een procedure op grond van artikel 12 van het Wetboek van Strafvordering het rechterlijk oordeel van het gerechtshof verkregen dat zijn klacht over niet vervolging gegrond was en dat een gerechtelijk vooronderzoek zou moeten plaatsvinden. Dat was in juli 2005. Na deze datum is het arrondissementsparket te Den Haag nalatig geweest om uitvoering te geven aan deze rechterlijke uitspraak. Eerst na tussenkomst van de Nationale ombudsman is het onderzoek op 8 mei 2007 opgestart. Pas op 25 mei 2008 wordt dit onderzoek afgerond en stond de officier van justitie voor de beslissing om opnieuw een vervolgingsbeslissing te nemen.

Door op deze wijze om te gaan met de aangifte van verzoeker zijn zijn belangen op een ernstige wijze verwaarloosd. Het past het arrondissementsparket om op passende wijze excuses aan te bieden aan verzoeker.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het arrondissementsparket te Den Haag, is

gegrond ten aanzien van:

- de handelwijze naar aanleiding van de aangifte, wegens schending van het vereiste van rechtzekerheid.

gegrond ten aanzien van:

- de informatieverstrekking, wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

Onderzoek

Op 13 maart 2007 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer V. te Den Haag, met een klacht over een gedraging van het arrondissementsparket te Den Haag.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Justitie, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister van Justitie verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Verzoeker deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. De minister van Justitie gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie.

Verzoekschrift van 13 maart 2007.

Vervolgbericht van 1 november 2007.

Standpunt van 19 februari 2008 van de minister van Justitie, met bijlage.

E-mailbericht van 29 juli 2008 van het College van procureurs-generaal, met bijlage.

Telefonisch contact met verzoeker op 29 oktober 2008.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Artikel 12 van het Wetboek van Strafvordering (Sv), voorzover hier van belang:

"1. Wordt een strafbaar feit niet vervolgd of de vervolging niet voortgezet, dan kan de rechtstreeks belanghebbende daarover schriftelijk beklag doen bij het gerechtshof, binnen het rechtsgebied waarvan de beslissing tot niet vervolging of niet verdere vervolging is genomen."